

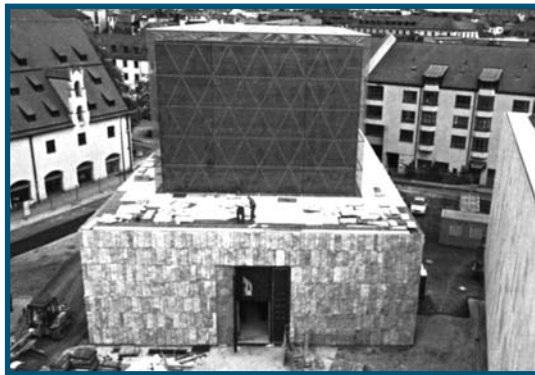

měly být německé úřady o jeho zadržení informovány, ale nic takového se nestalo. Vodu směl pít jen krátce na WC. První jídlo dostal až po výslechu, ale to bylo až 17 hodin po jeho zadržení. A ani druhá noc nebyla přátelštější. Když klepal, že potřebuje jít na WC, nikdo nereagoval. A tak, jak později písemně sdělil spolkovému ministerstvu vnitra, musel se vyčurat do plastické misky, v níž předtím dostal jídlo. Na spánek nebylo ani pomyšlení, protože obyvatelé sousedních šatlav byli hluční. A ráno opět zlobil, že si chce vyčistit zuby.

Pak se s ním konalo zkrácené řízení, to už za účasti polského tlumočníka, a byl odsouzen k pokutě 400 zlotých (114 eur), kterou si odpýkal dvěma dny vězení. Na otázku, zdali porušil zákaz předjíždění, soud odpověděl, že ano. Jenže policista si prý nebyl jist, z kterého předjížděcího auta ty reflektory byly. Hawk.

UŽ NIKDY KŘIŠTÁLOVÁ NOC

V Mnichově otevřela Židovská obec (za přítomnosti spolkového prezidenta Horsta Köhlera) v samém centru města, na náměstí Jakobsplatz, novou synagogu, jejíž součástí je i muzeum, základní škola, školka a kulturní centrum. Datum otevření nebylo náhodné. V noci z 9. na 10. listopad 1938 nacisté v Německu a na jimi obsazených územích uskutečnili pogrom, během něhož se plenily synagogy a židovské obchody, podle rozbitého skla se mu říká „Reichskristallnacht“. I v odtržených Sudetech v Sokolově, Mariánských Lázních, Mostě,

Teplících, Liberci, Krnově, Opavě i jinde. Přímo při pogromu bylo zabito 100 Židů a na 30 000, většinou těch, kteří po sobě zanechávali větší majetek, bylo odvečeno

do koncentračních táborů. „Mnoho přihlížejících tehdy tleskalo a jávalo,“ říká Charlotte Knoblochová. Jako šestnáctiletá zažila přepadení a bourání mnichovské synagogy. Jako prezidentka Židovské kulturní obce Mnichova a Horního Bavorska má velké zásluhy o novou synagogu (viz snímek) v samém srdci Mnichova. Někdejší synagoga v Mnichově sousedila s tzv. Domem umělců, místem stranických sjezdů hitlerovců, a tak už proto z ní nesměl zůstat kámen na kameni.

**Dvoustranu připravila
Sylvie KUČEROVÁ**

Takto vítali iráckí policisté v Basře zprávu o tom, že bývalý diktátor Saddám Husajn byl zvláštním iráckým soudem odsouzen k trestu oběšením. Trest je to nejen spravedlivý, ale i potupný: „Voják má umřít jako voják, kulkou do hlavy,“ vykřikoval Saddám. Basra a celý irácký jih je ovšem obýván převážně šíity, kteří – ač v této zemi tvoří většinu – museli za minulého sunnitského režimu „držet hubu a krok“ a navíc byli krutě pronásledováni. Ministerský předseda Muri al-Maliku se slzami v očích doufal, že „tento trest alespoň zmírní bolest vdov a sirotků, kteří museli své blízké pohřbívat. Éra Saddáma je minulostí. Éra diktátorů, jako byli Hitler či Mussolini.“ Muslimského náboženství je v Iráku 97 % obyvatelstva, z toho je asi 63 % šíitů, severských sunnitů (k nimž se hlásí i Saddám) je 34 %. Obě náboženství jsou muslimská. liší se však výkladem některých míst koránu a vlastním souborem tradic. V arabském světě však šíité tvoří menšinu.

Státní zástupce Giovanni Corona se svými spolupracovníky v Neapoli

odvoz odpadu a peníze vydírané za „ochranu“ jsou – v tomto pořadí – sloupy miliardového podnikání. Tak třeba jen ve čtvrti Secondigliano je kolem 20 míst, na nichž se obchoduje s drogami a na nichž téměř 500 pushrů má denně obrát 800 až 1000 eur. To dohromady představuje půl milionu eur. A nejméně totéž množství drog jde denně filiálkám do střední a severní Itálie. Vysoce výdělečné – a jen s malým rizikem – jsou i výroba a obchod s padělaným značkovým zbožím. Kolem Vesuvu

jsou dílničky, v nichž propašované Číňanky vyrábějí perfektně padělané značkové obleky od A jako Armani až po Z jako Zegna. Mafie si dává díky globalizaci takovéto falzifikáty vyrábět i přímo v Číně – například vrtačky Bosch, digitální kamery Canon. A pak je svými celosvětovými sítěmi prodává jako originál.

Kam ty miliardové zisky jdou? Především do nemovitostí. Taková Camorra investuje ve Španělsku do staveb obchodních a bytových domů, do hotelů, hal bingo a speciálních kasin, například v Chorvatsku, ale také ve východní Evropě a Číně. A jsou doklady o tom, že v zahraničí získané peníze jsou prány například v Německu a do Itálie se vrací jako čistě.

Podobně hovoří i Lucio di Pietro z národního ústředí pro boj proti mafii, loni vyznamenaný cenou Crans Montana, Fóra proti kriminalitě. „Pravda, italsí mafiáni dostali v minulosti ránu, ale jejich životaschopnost je obrovská. Neapolská La Camorra podobně jako sicilská Cosa Nostra nebo N'drangheta se opírají o tisíce osob a těží z ekonomických potíží v zemi. Mladí lidé bez práce jsou jejich důležitou sádkou. Navíc nová Prodiho vláda v rámci amnestie pustila z věznic na 15 000 trestaných a mafiánská hydra opět zvedá hlavu.“

Italská vláda poslala do Neapole přes tisíc policistů, situace se zklidnila, ale podle Lucia di Pietra represe nestačí, je třeba dekontaminovat celé sociální prostředí. „Mafie se nebojí ztrát,“ říká. „I když jsou šéfové ve vězení, mají důvěryhodné pokračovatele v práci, schopné i zabíjet, vyřizovat si účty, provádět únosy a organizovat podnikání všeho všudy.“ Jediným prostředkem, jak zamezit znovuoživení mafie nebo pouličnímu řádění mladých výtržníků bez práce, je podle něho prevence.